

Maria Pominkiewicz – Kulikiewicz (1921-1998)

Była słuchaczką ŁUTW w latach 1979-1997. Swój niezwykły talent oddała Uniwersytetowi projektując kolejno:

- jego logo – słynną sowę,
- winietę papieru firmowego,
- druki zaproszeń na spotkania jubileuszowe,
- drzeworyt, który początkowo ozdabiał świadectwa wydawane słuchaczom na zakończenie roku akademickiego a potem został użyty jako okładka do kolejnych numerów „[Fascynacji](#)”,
- ex libris słuchacza ŁUTW, który umieszczany jest obecnie na okładkach wydawanych okolicznościowo tomików [utworów](#) słuchaczy.

Jest również autorką portretu Heleny Kretz, który wisi w [Biurze ŁUTW](#). Jej prace służą nam do dzisiaj, chociaż nie ma Jej wśród żywych już blisko 12 lat. Ciągłe mamy miły kontakt z Jej synem; ofiarował nam miniaturowe grafiki Matki z serii poświęconej rodzinnemu Zamościowi. Zdjęcie Marii

Pominkiewicz-Królikiewicz też mamy dzięki uprzejmości Pana Pawła Kulikiewicza.

W Biuletynie nr 2/3 z lutego 2001r zamieściliśmy wspomnienie o Marii Pominkiewicz-Kulikiewicz, pióra Anny Sztaudynger-Kaliszewicz, które przytaczamy poniżej.

Talent i dobroć Życiorys Marii Pominkiewicz-Kulikiewicz

Maria urodziła się 22 listopada 1921 roku w Zamościu. Przed wojną uczęszczała tamże do szkoły handlowej. W czasie okupacji działała w Armii Krajowej i brała czynny udział w pomocy jeńcom Waldenbergu. W 1946 roku została aresztowana za swą działalność okupacyjną. Po rocznym pobycie w więzieniu, ze szpitala więziennego odbili ją koledzy z partyzantki. Pod zmienionym nazwiskiem ukończyła Liceum Sztuk Plastycznych w Warszawie. Następnie w latach 1949-1954 odbyła studia na wydziale architektury wnętrz w PWSSP we Wrocławiu. Po studiach pracowała, projektując meble, w Spółdzielni Wzornictwa Przemysłowego we Wrocławiu

Po ślubie z inżynierem Zbigniewem Kulikiewiczem przeniosła się do Łodzi i w 1962 roku urodziła jedyne dziecko Pawła (mgr ekonomii i socjologii).

W latach 1957-1976 kierowała pracownią rysunku i malarstwa w Pałacu Młodzieży w Łodzi. Wychowując i ucząc malarstwa zyskała uznanie i sympatię licznego grona uzdolnionej plastycznie młodzieży. Często służyła tej młodzieży radą i pomocą także w późniejszym życiu. W 1976 roku przeszła na emeryturę, ale nadal stale podejmowała szereg prac społecznych. Była jednym z założycieli „Galerii 78” w Łodzi, walczyła pędzlem i piórem o renowację rodzinnego Zamościa, zabiegała o utworzenie pod Łodzią domu dla artystów weteranów.

Prace artystki wystawiane były na kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w Łodzi, Zamościu, Sieradzu i Warszawie. Wystawy indywidualne odbyły się w Galerii Bałuckiej w Łodzi w 1977 roku a cykl „Zamość-moje miasto” był prezentowany w Warszawie, Zamościu, Łęczycy i w Sierpcu.

Pozostanie w naszej pamięci jako malarka pejzaży o pięknej kolorystyce, subtelnych, jakby zerwanych na baśniowej, zamglonej łące, kwiatów i cudownych obrazów i grafik przedstawiających architekturę Zamościa.

Od chwili powołania, w kwietniu 1979 roku, Uniwersytetu III Wieku, Maria podjęła się oprawy graficznej naszej działalności. I tak, zaprojektowała piękny sztych jako obwolotę świadectw rocznych, papier firmowy, znaczek i ex libris Słuchacza ŁUTW. Dziełem Marii były druki spotkań jubileuszowych 10-lecia i 15-lecia naszej działalności.

Maria Kulikiewiczowa była jednym z niewielu autentycznych działaczy społecznych, jakich udało mi się w życiu spotkać. Za swoje dzielne i pełne pracy dla innych, życie została wyróżniona Nagrodą Ministra Oświaty i Wychowania, odznaczona Krzyżem AK, Krzyżem Organizacji WiN, medalem im. Wandy Kierszniewskiej, odznaka „Zasłużony Działacz Kultury”

Talent, dzielność i dobroć - w jednej osobie to bardzo rzadkie zjawisko.
Zmarła 10 sierpnia 1998 roku w Łodzi. Jest pochowana w rodzinnym Zamościu.